

Orð: Dagny
Mynd: Kalmar

Í annaðkvöld, hóskvöldið 13. september, hefur Johannes Andreasen, klaverspælari, soloköntert í Norðurlandahúsum.

Sosialurín hitti Johannes í gjáramorgunin, tá hann vandi í stóra salinum í Norðurlandahúsum. Hann vandi frá klokkan átta fyrrapartin, til dögurða. Seinnapartin skuldi hann undirvísa á Musikskúlanum, har hann virkar sum lærari.

Hetta eru umstøðurnar, sum ein tónlistamaður hefur at virka undir, her á landi, og tað heldur Johannes Andreasen persónliga, er í finasta lagi!

GÓÐAR UMSTØÐUR

Johannes Andreasen er 27 ára gamal havnarmaður. Hann er sonur Jórún og Arna Andreasen. Hann var bert fimm ára gamal, tá hann fór undir at læra seg klaverspæl. Tað var hjá Rigmor Restorff, og har gekk hann til um níggu ára aldur.

Hví gavst tú?

Johannes umhugsar spurningin og sigur so: - Rigmor helt at eg skuldi gevast.

Var tað tí tú ikki tímdi meira?

- Nei, tað var heldur soleiðis, at hon ikki helt seg kunna geva mær meir. Eg veit ikki, men eg spældi so sjálvur til eg var eini 17 ára gamal. Tá fóru teir undir royndarárið við Musikskúlanum í Havn, og eg fekk ein íslandskan lærara, sum eitur Hreina Eggertsdóttir. Hon fekk sett dik á meg, so eg kom víðari.

Á SKÚLA Í WIEN

Joannes tók students-próg, og 18 ára gamal fór hann til Wien í Eysturriki at ganga á Hochschule für Musik und darstellende Kunst. Hetta er tónlistas- og sjónleikaskúli, har hann seinni tók próg sum tónleikalærari í klaverspæli.

Hví fórt tú til Wien?

- Tað er so vanligt at fara til Danmarkar, men eg fór til Wien fyrri at uppliva serliga tónlistamhvervið har. Hugsu tær, har hava flestu tónskáldini búið og virka, og tað helt eg verða rætta umhvørvind til mína útbúgving.

Í Wien hittast ungfolk úr

Johannes Andreasen, tónlistamaður:

Tónlistin hevjar teg upp um gerandisdagin

- tað er eins stimbrandi at búgva her, sum í útlandinum, har møguleikarnir eru betri og fjølbroyttari

øllum heiminum, sum ætla sær tónleikaútbúgving, og eg fekk nógvar vinir, sum eg enn havi samband við. Har vóru fólk úr Japan, Australia og USA. Eisini vóru nógvar fólk úr eystur- og vestur-Evrópu, sum eitur Ungarn og Rumenia. Hóast alt snúi seg um tónleik, so tosaðu vit eisini um heimland okkara og umstøðurnar hjá tí einstaka.

Eg minnst rumensku vinir mínar, sum greiddi frá, hvussu teir noyddust at standa í biðirøð fyrri at fáa eitt breið, og tá teir at enda høvdu fingið fatur í tí, so var tað kanska ikki etandi. Jú, umstøður okk

PARADÍS

ara vóru ógvuliga ymiskar. Hvussu var tað sum "grønur" at koma til stóra

útheimin úr Føroyum?

- Tað var ikki so torført, sum eg hevði væntað - næstan sum at koma í Paradís, sigur Johannes og brosar varisliga. Eg búði á kollegium sum hoyrði til skúlan. Truplast var tað tó við málinum, tí eg dugdi ikki týskt. Tveir teir fystu mánaðarnar fekk eg tíðina at ganga við at lesa bløðini hvønn dag, við orðabók sum hjálpiamóð.

Johannes Andreasen, klaverspælari:

Tónlistin er júst tað sum hevjar teg upp um vanliga gerandisdagin. Tí hevur tað ongan týðning, hvar tú livir og virkar. Tað ber eins væl til í Føroyum, sum aðrastaðni.

Wien er serstakur býur við ógvuliga ríkum mentarlivum, har eini 1,7 mió. fólk búgva. Har eru tvær stórar konserthøllir, har framfórlur eru hvørt kvöld, statsopera og folksopera og Burg sjónleikarhúsið, sum er best kenti týsk talandi leikpallur í Týskalandi. Johannes Andreasen hevði verið heima í Føroyum í eitt ár, tá hann í 1989 fór til Londons at víðari útbúgva seg.

- Eg hitti Peter Fenchtwanger, sum er kendur lærari úr Bretlandi, í Wien. Hjá honum fekk eg møguleika at útbúgva meg eitt ár í London í Masterklass fyrri konsertpianistar. Tað var áhugavert ár, sum serliga Býráðið í Havn stuðlaði meg til at royna. Tað eri eg ógvuliga takksamur fyrri.

ONGANTÍÐ LÍÐUGUR

Nær er ein tónleikari líðugt útbúgvin?

- Tað verður hann ongantíð. Tað er júst tað sum er so áhugavert.

Johannes Andreasen hevur ikki bert framfórt á konsertum í Føroyum. Hann hevur spælt í Eysturriki, Týskalandi, London, Danmark og í Føroyum.

Er tað nóg kveikandi fyrri ein tónlistamann at liva og virka í Føroyum?

- Ja, tað haldi eg ið hvussu so er. Mín dagliga arbeiði er at undirvísa á Musikskúlanum, og tað dámar mær væl.

Er avbjóðingin nóg stór, í mun til at virka sum konsertpianistur burturav?

- Tað eru neyvan meir enn tveir konsertpianistar í

Norðurlondum, sum kunnu liva av, bert at spæla á konsertum.

AVBJÓÐINGIN

- Um tú tekur tað at undirvísa á Musikskúla sum eina avbjóðing, so verður tað eisini ein avbjóðing. Tað er spurningur um, hvussu tú vilt liva... Eg haldi at tað er til at liva við, um tú sleppur burtur av og á.

- Í ár havi eg verið í Wien og spælt á konsert saman við einum klarinet-spælara og violinisti. Henda aframfórla varð send í sjónvarpinum í Eysturriki.

Hvat heldur tú um tónleikalívið í Føroyum?

- Jú, eg haldi at her hendir nóg, tá tú hugsar um, hvussu fáment vit eru. Fær klassiski tónleikurin nóg stóra rúmd, í mun til nútíðar tónleik. Her hugsir eg um tónleikasendingarnar í Útvarpi Føroya?

- Nei, har haldi eg at ov nóg liggur á láni. Tað líkist ongum, sum útvarpið fer við júst klassiska tónleikinum. Teir nýta hann sum ifyllu og vírða hann lítild og einki.

Verður gerandisdagurin tá ikki ov einstáttaður fyrri teg sum hevur upplivað útheimin og tað, sum har verður bjóðað fram?

TRÍVIST VÆL

- Nei, tí listin er júst tað, sum lyftir teg upp um gerandisdagin. - Júst tí ber eins væl til at liva her sum aðrastaðni, sigur Johannes Andreasen at enda.

Á konsertini hvóskvöldið fer Johannes Andreasen at framføra verk eftir Mozart, Chopin og Robert og Franz Schubert.

